

KIRJE SUOMESTA

02.08.2006

KESÄÄ SUOMESSA...

Istuskelen mökin pirtin pöydän ääressä elokuun pimenevässä illassa. Lapset ovat jo nukahtaneet, Diego palanee pian jalkapallopelistä. Takana on kaksi kuukautta Suomessa, Costa Ricaan palaamme jo ensi viikolla. Kesä on mennyt yllättävän nopeasti. Osan ajasta olemme saaneet ihan vain olla ja levätä, nauttia Suomen kesästä eri tavoin. Suurimman osan kesästä olemme viettäneet vanhempieni kotona ja mökillä Luumäellä. Olemme yrittäneet saunoa varastoonkin asti, koska tiedämme, että meillä kaikilla tulee saunaa kova ikävä. Olemme mökkeilleet, kalastaneet, Diego on pelannut jalkapalloa, lapset olleet leirillä ja jalkapallokoulussa. Olemme syöneet kaikkia mahdollisia suomalaisia kesäherkkuja parhaan kykymme mukaan (tuoreet marjat vievät voiton). Osan ajastamme taas olemme käyttäneet sukulaisten ja ystävien tapaamiseen. Merten yli on välillä vaikea pitää yhteyksiä tiiviisti yllä, joten tuttavien tapaaminen on kyllä aina täällä Suomessa ollessa tärkein asia. Varsinkin nyt viimeisillä viikoilla aikaa on mennyt myös työhömmä liittyyviin kuvioihin: olemme tehneet nettisivuja ja paperitöitä, vierailleet tilaisuuksissa kertomassa työstämme, tehneet kaikenlaisia lähtöön liittyviä valmisteluja ja rukoilevin mielin alkaneet suunnata ajatuksia enemmän paluuseen ja syksyn mukanatuomiin haasteisiin.

Eräs tämän kesän suurimmista tavoitteista oli saattaa loppuun Troyn suomalaisen koulun ensimmäinen luokka kotiopetuksella. Töitä oli vielä paljon, kun kesäkuussa saavuimme, mutta Troy jatkoi sitkeästi loppuun saakka ja on nyt voinut ylpeänä tokaluokkalaisena lomailla ihan virallisesti. Hän on todella tehnyt suuren työn, eli suorittanut Suomen äidinkielen, ympäristö- ja luonnontiedon ja uskonnon vapaa-ajalla paikallisen koulun rinnalla. Helppoa se ei ollut, mutta eiköhän Troy itsekin huomaa sen tuoman hyödyn pitkällä tähtäimellä. Toista luokkaa aloittelemme reilun tauon jälkeen ensi vuoden puolella.

Troyn mielestä hauskinda Suomessa on ollut leikkiä kavereiden kanssa, olla Helsingissä Risto-enon luona, olla leirillä ja veistellä uudella puukolla.

Julia on pitänyt saunomisesta ja uimisesta, pyörällä ajamisesta, mummin kanssa Korkeasaaren matkustamisesta ja 1-v Matias-serkun kanssa leikkimisestä. Vaikka kesä on ollut kiva, jaksaa Julia aina silti muistuttaa, että kyllä Suomi on paljon kivempi talvella. Mielenkiintoisin vierailukohde oli Muumimaailma.

Vauvamme elämää olemme saaneet seurata suomalaisen neuvolan ja ultrankin avustuksella. Hyvin on maha ainakin pyörästynyt ja vauvalla on potkuista päätellen kova meno päällä päivittäin. Minäkin olen voinut hyvin. Selkäkipuihin sain lainaksi tukivyön ja rautakuurit ovat pitäneet hemoglobiinin juuri ja juuri sallitun alarajan yläpuolella.

Diego on kesän kuluessa suomalaisten kanssa ollessa ja jalkapalloa pelatessa huomannut, että monet suomalaiset suhtautuvat negatiivisesti omaan maahansa ja kansaansa. Hän haluaa rohkaista suomalaisia näkemään Suomen Jumalan silmin, koska suomalaisilla on mahtava potentiaali, mitä Jumala haluaa käyttää Hänen valtakunnan työhönsä. Pian alkaa hengellinen sauna lämmitä Suomessa, kun kansa syttyy palamaan!

... JA NYT COSTA RICAAN!

Costa Ricassa tulemme viettämään ensin joitakin päiviä Herediassa ystäviemme luona. Minä käyn siellä lääkärissä ja yritämme sopia marraskuisen keisarinleikkauksen Herediaan, missä on hieman suurempi ja parempi sairaala. Tapaamme myös johtajiamme, seurakuntaamme ja teemme ruokaostokset ennen paluuta kotiin Guanacasteen. Siellä meitä odottaa toivottavasti hyvässä kunnossa oleva koti ja kolme koiraa – niin, ja kolme kanaa. Lasten koulut jatkuvat heti palattuamme ja meillä työhaasteet.

Syksyn suurin työprojekti tulee varmasti olemaan syyskuun puolessa välissä tuleva 11 hengen aktio-tiimi. Heti palattuamme meidän täytyy kovalla kiireellä alkaa valmistelemaan heidän työtä, majoitusta, kuljetuksia yms. Keräämme varoja veneen ostamiseen, jotta myös heidän kanssaan pääsisimme tulva-alueille viemään ruokaa ja muuta apua.

Costa Ricassa on sadekausi parhaimmillaan, kun palaamme. Syyskuussa alkavat tulvat, joiden on ennustettu tänä vuonna olevan vielä suurempia, kuin viime vuonna. Toivomme, ettemme itse joutuisi vetten saartamaksi, jotta voisimme olla auttamassa muita hädän keskellä.

Minä jatkan töitä vauvan syntymään asti omien voimien ja voinnin mukaan. Jos vointi on loistava, tulen tekemään äitiysprojekti-työtä, mutta yritän ainakin jatkaa atk- ja englannin opetusta kahden kylän kouluissa. Minulla olisi kova halu kutsua joitain kylämme naisia kotiimme kerran viikossa ja opettaa heille Raamattua, mutta rukoilen vielä oikeata ajankohtaa tällaisen toiminnan aloittamiselle. Koen, että n. 4 naista siellä ovat janoisia ja valmiita vastaanottamaan selkeää raamattuopetusta.

Lauantai-iltapäivisin aiomme edelleen jatkaa nuorteniltoja kodissamme. Tulemme laittamaan nyt selvemmän ikärajan, eli osallistujien tulee olla ylä-asteikäisiä. Keväällä ongelmana oli se, että joka kerralla mukaan tuli aina vain nuorempia osallistujia ja oli vaikea säilyttää selkeä työnäky nimenomaan nuorille.

Diego tulee jalkapallo- ja muun paikallisen työn lisäksi hoitamaan työpisteemme virallistamiseen liittyviä asioita. Hänellä tulee olemaan Missionuorten puolella kokouksia ja hoidettavia asioita, mutta lisäksi hän tulee parantamaan yhteyksiä paikallisiin yhteistyökumppaneihin, auktoriteetteihin ja seurakuntiin.

Suurin haaste meille Guanacastessa asumisessa on se, että hengellisesti olemme aivan yksin. Paikallisseurakunnat ovat itse niin kovassa avun tarpeessa, että meidän itsemme on vaikea siellä tulla ruokituksi. Lähimmän kolmen kylän alueella me olemme ainoita kristittyjä. Olemme käyneet Nicoyan keskustassa eräässä seurakunnassa, mikä on tällä hetkellä vaihtoehtoista paras, vaikka emme voi sanoa sielläkään tuntevamme oloa kotoisaksi. Rannikon englanninkielinen seurakunta on parin tunnin matkan päässä ja siellä vierailimme jumalanpalveluksissa ja pienryhmissä silloin tällöin. Hengellisen kasvun peruspilarihan on oma jumalasuhte ja sen hoitaminen, joten pyydämme Jumalaa kasvattamaan ja ravitsemaan meitä, kun vietämme aikaa rukouksessa ja Sanan ääressä yksin, avioparina ja perheenä.

Kiitos siitä, että olet lähettämässä meitä! Me voimme turvallisina ja hyvin mielin palata kentälle tietäen, että täällä Suomessa rukoillaan puolestamme. Tämän kesän aikana saimme muutamia uusia taloudellisia kannattajia, mikä tulee jonkin verran helpottamaan elämäämme Guanacastessa. Olemme Jumalalle kiitollisia jokaisesta teistä!

Diego tulikin jo pelistä ja alkoi lämmittää saunaa. Mielelläni suljen koneen ja lähdän nauttimaan löylyistä ja viileästä Kivijärvestä!
Toivotamme sinulle leppoisaa loppukesää ja siunattua syksyä!

Salla, Diego, Troy ja Julia

HUOM! Meillä on uudet nettisivut, joista voi internetin kautta seurata paremmin työtämme ja perheemme kuulumisia. Sieltä tulee myös löytymään kuvia. Osoite on: **www.pampa.fi**.

YHTEYSTIEDOT:

postiosoite: PO Box 195-5200 Nicoya, Costa Rica,

sähköposti: silva@pampa.fi

kannatustili: SAMPO 800016-70343483 viite: 04404

rukouskirjesihteer: Leena Kurppa, Linnalantie 5, 54500 Taavetti, 05-4572061

(ilmoitathan sihteerille osoitteenmuutoksista, jos haluat vastaanottaa kirjeen sähköpostilla, tai jos et enää halua vastaanottaa kirjettä)